

ENBİYÂ SÛRE-İ ŞERİF'İ

(21. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 112 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

- 1.** İnsanların hesap görme zamanı yaklaştı, fakat onlar hâlâ gaflet içindedirler.
- 2.** Rablerinden kendilerine gelen her yeni zikri (öğüt ve uyarıyı) mutlaka alaya alarak dinlerler.
- 3.** Kalpleri gaflet içerisindedir. O zulmedenler kendi aralarında şöyle fısıldaştilar: "Bu, sizin gibi bir beşer değil midir? Siz göz göre göre sihrin peşinden mi gidiyorsunuz?"
- 4.** Dedi ki: "Benim Rabbim gökte ve yerde söyleneni bilir. O, işitendir, bilendir."
- 5.** Dediler ki: "Hayır! Bunlar karmakarışık rüyâlardır. Hayır! Onu kendisi uydurmuştur. Hayır! O şâirdir. Eğer öyle değilse bize hemen önceki peygamberler gibi bir âyet (mucize) getirsin."
- 6.** Bunlardan önce yoketmiş olduğumuz hiçbir memleket halkı iman etmemişti, şimdi bunlar mı iman edecekler?
- 7.** Biz senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını peygamber olarak göndermedik. Eğer bilmiyorsanız dini müşküllerinizi ehl-i zikirde sual ediniz.
- 8.** Biz onları yemek yemeyen birer ceset kılmadık. Onlar ebedî de değillerdi.
- 9.** Sonra onlara verdiğimiz sözü dosdoğru yerine getirdik. Hem kendilerini hem de dilediğimiz kimseleri kurtardık. Haddi aşanları da yok ettik.
- 10.** Andolsun ki, içinde zikriniz (şerefiniz) bulunan bir kitap indirdik. Hâlâ akıl erdirmiyor musunuz?
- 11.** Zâlim olan nice memleketleri kırıp geçirdik ve onlardan sonra da başka bir topluluk var ettik.
- 12.** Onlar bizim azabımızı hissettiklerinde oradan hızla uzaklaşıp kaçıyorlardı.
- 13.** Kaçmayın! İçinde şımarıp azdığınız nimetlere ve meskenlerinize dönün! Çünkü sorguya çekileceksiniz.
- 14.** Dediler ki: "Vay başımıza gelenlere! Biz gerçekten zâlimlermişiz."
- 15.** Biz onları kuruyup biçilmiş ekin haline, sönmüş ateşe çevirinceye kadar bu haykırmaları sürüp gitti.
- 16.** Biz göğü, yeri ve ikisi arasındaki şeyleri oyun olsun diye yaratmadık.
- 17.** Eğer biz oyun-eğlence edinmek isteseydik, herhalde onu kendi katımızdan edinirdik. Bunu yapsaydık böyle yapardık.

18. Hayır! Biz hakkı bâtılın tepesine şiddetle indirip atarız da, onun beynini parçalar. Bir de görürsünüz ki bâtıl yok olup gitmiştir. Allah'a yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde kim varsa hep O'nundur. O'nun huzurunda bulunanlar, O'na kulluk etmekten büyüklenmezler ve usanmazlar.

20. Hiç ara vermeksizin, bıkip usanmaksızın gece gündüz tesbih ederler.

21. Yoksa yeryüzünde bir takım ilâhlar edindiler de ölüleri onlar mı diriltilip kaldıracaklar?

22. Yerde ve gökte eğer Allah'tan başka ilâh bulunmuş olsaydı, ikisi de bozulup giderdi. Arşın Rabbi olan Allah onların vasıflandırdıkları şeylerden münezzehtir.

23. O yaptığından sorulmaz, onlar ise sorguya çekileceklerdir.

24. Yoksa O'ndan başka ilâhlar mı edindiler? De ki: "Delilinizi getirin. İşte bu, benimle birlikte olanların da zikridir, benden öncekilerin de zikridir." Doğrusu onların çoğu hakkı bilmezler, bunun için de yüz çevirirler.

25. Resulüm! Senden evvel gönderdiğimiz her peygambere: "Benden başka ilâh yoktur, bana kulluk edin!" diye vahyetmişizdir.

26. "Rahman çocuk edindi." dediler. Hâşâ! O bundan münezzehtir. Bilâkis (melekler) ikrama erdirilmiş kullardır.

27. O'ndan önce söz söylemezler ve yalnız O'nun emriyle hareket ederler.

28. Allah, onların öndekilerini de bilir, arkalarındakini de bilir. Onlar, Allah'ın râzı olduğu kimseden başkasına şefaât edemezler ve O'nun korkusundan titrerler.

29. Onlardan her kim: "Ben de Allah'tan başka bir ilâhım." derse, biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz zâlimleri böyle cezalandırırız.

30. İnkâr edenler görmediler mi? Göklerle yer önceleri bitişik bir halde idiler de, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Onlar hâlâ inanmıyorlar mı?

31. Yer onları sarsmasın diye, onun üstünde sâbit dağlar yarattık ve doğru gidebilmeleri için orada geniş yollar açtık.

32. Biz göğü de korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise hâlâ gökyüzünün âyetlerinden (delillerinden) yüz çevirmektedirler.

33. Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ay'ı yaratan O'dur. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedir.

34. Resulüm! Biz senden önce hiçbir beşere ebedîlik vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ebedî mi kalacaklar?

35. Her insan ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak hayır ile de şer ile de deniyoruz. Sonra bize döndürüleceksiniz.

36. Kâfirler seni gördükleri zaman: "Sizin ilâhlarınızı diline dolayan bu mudur?" diyerek seni hep alaya alırlar. Oysa onlar Rahman'ın zikrini inkâr edenlerin tâ kendileridir!

- 37.** İnsan aceleci olarak yaratılmıştır. Size âyetlerimi göstereceğim, bunu benden acele istemeyin.
- 38.** Onlar: "Eğer doğru sözlü iseniz bu vaad ne zaman gerçekleşecek?" derler.
- 39.** Kâfirler ne yüzlerinden ne de sırtlarından ateşi savamayacakları, kendilerine yardım da edilmeyeceği zamanı bir bilselerdi!
- 40.** Doğrusu o, onlara ansızın gelecek ve onları şaşkına çevirecek. Artık onu ne geri çevirmeye güçleri yeter, ne de kendilerine mühlet verilir.
- 41.** Andolsun ki, senden önceki birçok peygamberle de alay edilmişti. Onları alaya alanları, o alay ettikleri şey kuşatıverdi.
- 42.** De ki: "Sizi gece ve gündüz Rahman'dan kim koruyabilir?" Buna rağmen onlar Rablerinin zikrinden yüz çevirmektedirler.
- 43.** Yoksa kendilerini bize karşı koruyacak ilâhları mı var? Onlar kendilerine bile yardım edemezler. Onlar bizden de dostluk görmezler.
- 44.** Biz onları da atalarını da barındırdık, kendilerine geçimlikler verdik. Ömür kendilerine (hiç bitmeyecek kadar) uzun geldi. Oysa onlar, bizim yeryüzüne gelip, onu her yandan eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Üstün gelen onlar mı?
- 45.** Resulüm! De ki: "Ben sizi ancak vahiy ile korkutuyorum. Fakat sağır olanlar, uyarıldıkları zaman çağırışı işitmezler."
- 46.** Andolsun ki Rabbinin azabından onlara az bir esinti dokunsa: "Vah bize! Gerçekten biz zâlim kimselermişiz!" derler.
- 47.** Biz kıyamet günü adalet terazileri kuracağız. Hiçbir kimse hiçbir haksızlığa uğratılmaz. Yapılan bir iyilik hardal tanesi ağırlığıınca da olsa, onu getirir tartıya koyarız. Hesap görücü olarak biz yeteriz.
- 48.** Andolsun ki biz Musa'ya ve Harun'a takvâ sahipleri için bir ışık ve öğüt olan Furkan'ı verdik.
- 49.** O takvâ sahipleri ki görmedikleri halde Rablerinden korkarlar ve kıyametten de titrerler.
- 50.** İşte bu (Kur'an) da bizim indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şimdi siz onu inkâr mı ediyorsunuz?
- 51.** Andolsun ki biz daha önce İbrahim'e de rüşd (doğru yolu bulma kabiliyeti) vermiştik. Zaten biz onu biliyorduk.
- 52.** Babasına ve kavmine: "Sizin şu karşısında durup da tapmakta olduğunuz heykeller nedir?" dedi.
- 53.** Onlar: "Biz atalarımızı bunlara tapar kimseler olarak bulduk." dediler.
- 54.** "Doğrusu siz de atalarınız da apaçık bir sapıklık içine düşmüşsünüz." dedi.
- 55.** Dediler ki: "Bize gerçeği mi getirdin, yoksa şaka mı yapıyorsun?"

- 56.** Dedi ki: "Hayır! Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir ki, bunları O yaratmıştır. Ben de buna şahitlik edenlerdenim."
- 57.** "Allah'a yemin ederim ki siz ayrılıp gittikten sonra putlarınıza bir tuzak kuracağım."
- 58.** Sonunda İbrahim onları paramparça etti. Yalnız içlerinden büyüğünü, ona başvursunlar diye sağlam bıraktı.
- 59.** Dediler ki: "Bunu ilâhlarımıza kim yaptı? Muhakkak ki o zâlimlerden biridir."
- 60.** Dediler ki: "Bunları diline dolayan bir genç işittik, kendisine İbrahim deniliyormuş."
- 61.** Dediler ki: "O halde onu hemen insanların gözü önüne getirin, belki şahitlik ederler."
- 62.** Dediler ki: "Bunu ilâhlarımıza sen mi yaptın ey İbrahim?"
- 63.** Dedi ki: "Sorun bakalım, eğer söyleyebilirlerse, belki bu işi şu büyük put yapmıştır!"
- 64.** Kendi vicdanlarına dönüp (kendi kendilerine): "Hakikaten sizler zâlimlersiniz!" dediler.
- 65.** Sonra yine eski kafalarına döndürüldüler. "Sen de pekâlâ bunların konuşmadığını biliyorsun." dediler.
- 66.** İbrahim dedi ki: "O halde Allah'ı bırakıp da hiçbir fayda ve zarar vermeyen şeylere ne diye tapıyorsunuz?"
- 67.** "Size de, Allah'ı bırakıp tapmakta olduğunuz şeylere de yuh olsun! Siz hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?"
- 68.** Dediler ki: "Eğer bir iş yapacaksanız, şunu yakın da ilâhlarınıza yardım edin!"
- 69.** Biz de: "Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve selâmet ol!" dedik.
- 70.** Böylece ona bir tuzak kurmak istediler, fakat biz onları daha çok hüsrana uğrattık.
- 71.** Biz onu ve Lut'u kurtarıp, âlemlere bereketler verdiğimiz yere ulaştırdık.
- 72.** Ona İshak'ı hediye ettik, fazladan bir bağış olmak üzere Yâkub'u lütfettik. Her birini sâlih insanlar yaptık.
- 73.** Onları emrimizle doğru yolu gösteren rehberler kıldık. Onlara hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik. Onlar bize hep kulluk eden kimselerdi.
- 74.** Lut'a da hüküm ve ilim verdik. Onu çirkin işler yapan memleketten kurtardık. Doğrusu onlar yoldan çıkmış kötü bir kavim idi.
- 75.** Onu rahmetimizin içine aldık. Çünkü o sâlihlerden idi.
- 76.** Daha önce Nuh duâ etmiş, biz onun duâsını kabul etmiştik. Böylece kendisini ve âilesini büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.
- 77.** Âyetlerimizi yalanlayan bir kavme karşı ona yardım ettik. Gerçekten onlar fenâ bir kavimdi. Bu yüzden hepsini birden suda boğduk.

78. Davut ve Süleyman'ı da an! Bir zaman kavmin koyunlarının yayıldığı bir ekin tarlası hakkında hüküm veriyorlardı. Biz onların hükmünü görüp bilmekte idik.

79. Biz Süleyman'a bu meselenin hükmünü belletmiştik. Biz onların her birine hüküm ve ilim verdik. Davut'a dağları ve kuşları musahhar kıldık, onunla beraber tesbihte bulunurlardı. Bunları yapan bizdik.

80. Ona, sizi savaşta korumak için zırh yapma sanatını öğrettik. Artık şükredecek misiniz?

81. Süleyman'a da şiddetli esen rüzgârı musahhar kıldık. Rüzgâr onun emriyle içinde bereketler yarattığımız yere doğru eserdi. Biz her şeyi bilenleriz.

82. Denize dalacak ve bundan başka işler görecektir şeytanları da onun emrine verdik. Onları gözetenler de bizdik.

83. Eyyub'u da an! Hani Rabbine: "Bana bir dert gelip çattı. Sen merhametlilerin en merhametlisisin." diye niyaz etmişti.

84. Biz de onun bu niyazını kabul etmiş, uğradığı sıkıntıyı kaldırmış, tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir hatıra olmak üzere ona hem âilesini hem de kaybettikleriyle beraber bir mislini daha vermiştik.

85. İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de an! Hepsi de sabreden kimselerdendi.

86. Onları rahmetimizin içine aldık. Onlar gerçekten sâlihlerdendi.

87. Zünnun'u (Yunus'u) da an! Hani o bir vakit öfkeli bir hâlde geçip gitmişti. Kendisini hiç sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Nihayet karanlıklar içinde: "Allah'ım! Senden başka ilâh yoktur, sen bütün noksan sıfatlardan münezzehsin. Gerçekten ben zâlimlerden oldum." diye niyaz etti.

88. Biz de onun duâsını kabul ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarıyoruz.

89. Zekeriyâ'yı da an! Hani Rabbine niyaz etmişti: "Ey Rabbim! Beni yalnız bırakma! Sen vârislerin en hayırlısısın."

90. Biz de onun duâsını kabul ederek, kendisine Yahyâ'yı bağışladık. Eşini de doğum yapacak hâlde getirdik. Bütün bu peygamberler hayır işlerinde yarışıyorlar, umarak ve korkarak bize duâ ederlerdi. Onlar bize karşı çok itaatkârlardı, bizim için derin saygı gösterenlerdi.

91. İzzetini iffetle korumuş olan (Meryem'i) de an! Biz ona ruhumuzdan üflemiş, kendisini de oğlunu da âlemler için bir âyet (mucize) kılmıştık.

92. Şüphesiz sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. O halde bana kulluk edin.

93. Amma ne var ki insanlar din hususunda kendi aralarında parçalara bölündüler. Halbuki hepsi bize dönecekler.

94. İnanmış olarak sâlih amel işleyenlerin ameli inkâr edilmeyecektir. Biz onu yazmaktayız.

- 95.** Helâk ettiğimiz bir memleket (halkının) bize dönmemesi imkânsızdır.
- 96.** Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc (sedleri) açıldığı zaman her tepeden saldırırlar.
- 97.** Gerçek olan vaad yaklaştığında, kâfirlerin gözleri yuvalarından fırlar. "Yazıklar olsun bize! Biz bundan gerçekten gâfildik, hatta biz gerçekten zâlimlermişiz." derler.
- 98.** Siz ve Allah'tan başka taptığınız şeyler cehennem odunusunuz. Siz oraya gireceksiniz.
- 99.** Eğer onlar birer ilâh olsalardı, oraya girmezlerdi. Hepsi de orada ebedî kalacaklardır.
- 100.** Onların orada bir nefes vermeleri var ki! Bir şey de işitmeyeceklerdir.
- 101.** O kimseler ki tâ ezelden haklarında tarafımızdan en güzel bir saâdet sebketmiş, iyilik fermanı çıkmıştır. Bunlar ondan (cehennemden) uzaklaştırılmışlardır.
- 102.** Cehennemden uğultusunu bile duymazlar. Canlarının çektiği nimetler içinde ebedî kalacaklardır.
- 103.** O gün büyük korku onları aslâ tasalandırmaz. Melekler onları şöyle karşılar: "İşte bu, size vâdedilmiş olan gününüzdür."
- 104.** O gün göğü, kitap sayfalarını dürer gibi toplayıp düreriz. Sonra onu yaratmaya ilk başladığımız zamanki gibi yine îade ederiz. Bu bizim vaadimizdir ve biz vaadimizi muhakkak yerine getiririz.
- 105.** Andolsun ki Zikir'den (Tevrat'tan) sonra Zebur'da da yazdık ki: Yeryüzüne ancak sâlih kullarım vâris olur.
- 106.** Şüphesiz ki bunda kulluk eden bir topluluk için yeterli bir tebliğ vardır.
- 107.** Resulüm! Biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik.
- 108.** De ki: "Bana ilâhınızın ancak bir tek ilâh olduğu vahyediliyor. Hâlâ müslüman olmayacak mısınız?"
- 109.** Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Ben size eşit bir şekilde tebliğ ettim. Artık size vaad edilen şeyin yakın mı uzak mı olduğunu bilmem."
- 110.** Şüphesiz ki O, sözün açığa vurulanını da bilir, gizlediklerinizi de bilir.
- 111.** Bilmiyorum, belki de bu (azabın ertelenmesi) sizi denemek ve bir süreye kadar sizi yaşatıp barındırmak içindir.
- 112.** Dedi ki: "Ey Rabbim! Hak ile hüküm ver. Bizim Rabbimiz Rahman'dır, sizin bu vasıflandırdığınız şeylere karşı kendisinden yardım istenilendir."

| [Alfabetik Sıraya Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Kur'an-ı Kerimdeki Sırasına Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Yayınlarımız](#) | [Ana Sayfa](#) |